

Práce si klade za cíl interpretovat několik raně-novověkých děl literárního kánonu prostřednictvím tématu iluzivnosti světa. Komparace tak rozdílných děl, jako jsou dramata Williama Shakespeara, Calderóna de la Barca a beletrizované traktáty J. A. Komenského a Baltasara Graciána, odhaluje jisté společné rysy. Analýza frekventovaných motivů snu, snovosti a klamání a tradičních topoi „život je sen“ a „divadlo světa“ ukazuje na různých myšlenkových modelech jednak dobový pocit rozčarování a nejistoty, jednak duchovní touhu po přesahu.